

Any 11
Tàrraga, 14 Setembre de 1933

La Ciutat

Quinzenal afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Redacció i Administració: Alonso Martínez, 27 - NÚMERQ SOLT: 10 CENTIMS

ELL, JA GOVERNA

Tanmaieix, però més aviat ha estat derrotat. El seu criteri de què tenia de governar sense l'apoi de ningú no l'ha pogut pas fer prevaldre, i vulguis o no vulguis, per governar ha necessitat formar-se una majoria. I naturalment n'ha sortit un govern republicà d'esquerra.

Ara bé, és llarga la vida d'aquest govern? En podem esperar gran cosa els homes catalanistes d'esquerra? Dificil és contestar unes preguntes així—preguntes que estem segurs que avui es fa tothom—donat el paper principalíssim que l'imprevist juga en les coses de la política, però sincerament volem dir el que pensem.

Creiem que la primera pregunta està íntimament lligada amb la segona. Es a dir que el govern durarà tant i quant com serveixi les orientacions esquerristes i les directrius, en quan a catalanisme, que assenyala l'Estatut. I serà així, perquè si el govern no fa això, si els radicals volen fer marxa endarrera en alguna cosa, es trobarà sense l'apoi dels vots, i els radicals sense l'apoi del parlament, no podran governar.

Però per no fer marxa endarrera, per complir les lleis laïcistes que hi ha aprovades i per servir l'esperit de l'Estatut de Catalunya, cosa que necessàriament es tindrà de posar a prova de si es fa o no es fa, en els actes de govern i en tot el relatiu al traspàs de serveis, els radicals forçosament es trobaran en grans obstacles. Els obstacles que ells mateixos s'han creat amb les seves campanyes. I per ací, en aquestes contradiccions, és on sembla endevinar-se que aquest govern serà d'una vida efímera.

Mentrestant Catalunya tota està a l'aguait. L'Esquerra Republicana de Catalunya, que aquests

moments la representa, també. Ha ofert la seva col·laboració al govern, sota dues condicions. El que es complis l'Estatut i es seguissin les orientacions esquerristes i laïques. Els radicals així ho han promès com també han acceptat altres condicions que els diferents grups republicans els hi han posat per a col·laborar.

Cal creure en la dignitat, en la paraula i, seria injust no donar un marge de confiança. Si compleixen no hi haurà res a dir, però si no complis, l'Esquerra Republicana, no cal dir com deixaria de prestar apoi al govern i estem segurs que interpretaria el sentir de Catalunya que l'altre dia es manifestava tan eloqüentment en la desfilada davant del monument d'en Rafel Casanova.

No cal dir també com ens plau veure en el govern a un home de la capacitat del Sr. Santaló, que podrà vetllar pels interessos catalanistes d'esquerra.

I ara per ara, esperem. A veure si Ell—En Leroux—farà honor a la seva paraula.

El catalanisme fins fa poc temps es nodria de tipisme i oblidava els problemes vius, vitals per a Catalunya. Per a corregir aquest error calgué que aquest home que es diu Macià donés al catalanisme un sentit d'esquerra, i el fes arribar als obrers del camp i de la ciutat, tot convertint-los en l'instrument alliberador de Catalunya i dels catalans.

VENTURA GASSOL.